

AMIT AZ ISZLÁMRÓL TUDNI KELL

Írta: Hussain Alkhalidi
Arabról fordította: Karasszon Attila
Nyelvhelyesség: Oláh Beáta

Előszó

Tisztelt olvasó! Ez a kis könyv, amit a kezében tart, egy a muszlimok által írt tájékoztató. Megkérjük, hogy figyelmesen, elgondolkodva olvassa végig, hogy betekintést kapjon az igazi iszlámba.

A médiák többségében rossz szándékú célzattal, a legsötétebb képben mutatják az iszlámot (gyilkosság, terror, nők elnyomása stb.). Ezzel kifejezve szembenállásukat, ellenségességüket a valódi iszlámmal. Sajnos néhány muszlim ember és ország viselkedésében ugyanezt a képet erősíti. Tudni kell azonban, hogy ezek az emberek tudatlanságukban nem képviselik, és nem is képviselhetik az iszlám igazi tartalmát.

Ezzel az ismertetővel szeretnénk a Magasságos Alláh segítségével megmutatni, hogy az iszlám útmutatást és értelmet ad az embereknek az élethez, és az élet utáni állapothoz is. Segítséget ad, hogy megtaláljuk az egyistenhez vezető helyes utat. Mindannyian élünk, és meghalunk, mindannyian feltámadunk és egyénileg fogunk felelni a tetteinkért az Igazságos Alláh előtt. Az út vége vagy a Paradicsomba vagy a Pokolba vezet. Rajtunk múlik, amíg még élünk, melyiket választjuk.

I. fejezet: Általános tudnivalók

- 1) Az iszlám szó jelentése: A Magasságos Alláhhoz vezető útra térés, a Neki történő alávetettség által. Azt az embert, aki teljesíti a Magasztos Alláh parancsait az élete során, muszlimnak (alávetettnek, vagy önátadónak) hívják.
- 2) Az iszlám égi küldetés a Magasságos Alláhtól, mellyel Mohammed Próféta (Alláh dicsérje és üdvöztse) lett elküldve minden teremtményhez (emberhez és dzsinnhez). Tévedés azt hinni, hogy csak az arab nép vallása.
- 3) Az iszlám az utolsó égi küldetés a Magasztos Alláhtól teremtményei számára, mellyel eltörölte az ezt megelőző összes küldetést. Megparancsolta az embereknek, hogy térjenek vissza az iszlámhoz, mert Ő nem fogad el Mohammed (Alláh dicsérje és üdvöztse) eljövetele után, ezen a valláson kívül más vallást.
- 4) Az iszlám egy megőrzött vallás Mohammed (Alláh dicsérje és üdvöztse) elküldetésétől egészen az Ítélet Napjáig. Senki nem tudja megváltoztatni, hozzátenni, vagy elvenni belőle, mert ennek a vallásnak maga a Magasztos Alláh az őrája. 1400 éve egy betű sem változott benne!

5) Az iszlám teljes körű vallás az emberek és a társadalmak számára, mindenhol és mindenkor. Elrendezi az ember kapcsolatát Istenével, embertársaival; elrendezi az állampolgár kapcsolatát az állammal, az államok kapcsolatát egymással. A legteljesebb és legtökéletesebb jogokat, a legigazságosabb döntéseket, és a legtisztább hitvallást adja meg az emberek, a családok, a társadalmak és a nemzetek számára.

6) Az iszlám az embereket az evilági életben elvégzendő dolgok - mint tudományok tanulása, a természet védelme, a saját élet jobbá tétele - megtartására és fejlesztésére, és a túlvilági életre való felkészülés közötti egyensúly megtartására hívja. Az iszlám elutasítja a szerzetességet, amely az élet megszűnését eredményezi. Elutasítja az ellenőrizetlen, kötöttségektől mentes, szabados életet, ami szintén a vallás és az élet bomlását jelenti.

7) Az iszlám nem tesz különbséget nemzetek, bőrszínek között. Ellenkezőleg, elutasít mindenféle megkülönböztetést, rasszizmust. Felszólítja a muszlimokat a testvériségre, függetlenül származásuktól, nemzetiségüktől. Mert tudni kell, hogy a Magasságos Alláhhhoz az áll legközelebb, aki betartja az Ő utasításait.

8) Az iszlám elutasítja és megtiltja, hogy személyek - legyenek azok bármennyire is szentéletűek - közbenjárjanak a Teremtő és a teremtmény között a szükségletek kielégítésében, a bánat elmulasztásában, a bűnök megbocsátásában, mert ezek egyedül a Magasságos Alláh kezében vannak. Ő az egyedüli, akinek nincs társa, Ő közel áll a teremtményeihez. Ő az, aki válaszol a Hozzá fohászkodóknak, és nincs szüksége közvetítőkre.

9) Az iszlám nem rója rá egyes emberek bűneit másokra, és az iszlámban elképzelhetetlen az, hogy az ember más bűnét hordozza, kivéve akkor, ha valamilyen bűnben bűnrészes volt. Ez alatt azt értjük, hogy az iszlámban nem létezik az, hogy egy ember magára vállalja az emberiség bűneit, és így ők olyan bűnöket követhessenek el, amelyeket akarnak. Az iszlám hit szerint az ember egyedül fog felelni saját bűneiért, és jó cselekedeteinek gyümölcsét is egyedül fogja élvezni. A Magasságos Alláh előtt minden lélek egyedül fog felelni tetteiért az Ítélet Napján.

II. fejezet: Tudnivalók a Magasztos Teremtőről

1) Az iszlám bizonyosságot tesz arról, hogy az összes teremtmény Teremtője a Magasságos, Aldott Alláh. A Magasztos Alláhnak (dicsőíttessen) nincs teremtménye, ellenkezőleg Ő az első, aki előtt nem volt semmi, és Ő az utolsó, aki után nem lesz semmi. Ő az öröktől fogva létező, akit nem ér utol a megszűnés. Őneki, a Magasságosnak, a teljes életet élőnek, a magában létezőnek, nincs szüksége a teremtményeire.

2) Az iszlám bizonyosságot tesz arról, hogy a Magasságos Alláh az egyedüli, aki nem nemzett és nem nemzetett, nem volt társnője, se segítője. Ő az, aki a trónján trónol a hét égbolt fölött, és akihez a cselekedetek felkapaszkodnak, és akitől az elrendelések lejönnek.

3) Az iszlám bizonyosságot tesz arról, hogy a Magasságos Alláh tulajdonában van a létező mindenség. Ő az irányítója és mozgatója minden teremtménynek. Ő kelt életre és küld halálba. Ő a jótevő és az ártó. Ő tesz gazdaggá és szegénnyé. Ő tesz megbecsültté és megalázottá. Ő az, aki a jó útra térít, és Ő az, aki a tévelygésbe visz. Az Ő tudása átfog minden teremtményt. Az Ő akarata érvényesül minden létező fölött. Amit akar, az lesz, és amit nem akar, az nem lesz. Minden kegy, amit a teremtmények élveznek, a Magasságos Alláhtól való.

4) Az iszlám bizonyosságot tesz arról, hogy a Magasságos Allāh a tökéletes tulajdonságok bírója, mint:

- A mindent átölelő könyörület,
- A teljes cselekvő képesség,
- A hatalmas bőkezűség (nagylelkűség),
- A legyőzhetetlen erő bírása,
- A lenyűgöző szépség megtestesítője,
- A kegyes arc birtokosa.

A Magasságos Allāh szereti azokat, akik engedelmeskednek neki, de haragszik azokra, akik nem teljesítik elrendeléseit, előírásait. Örül a bűnből Hozzá megbocsátásért fohászkodó bűnbánóknak, de mérges a bűnt meg nem bánó bűnelkövetőkre. Ő a földön igazságtalanul viselkedőknek csak a kegyelméből hagy időt, míg a zsarnokokra az igazságossága miatt sújt le. Minden éjszaka utolsó harmadában alászáll az alsó égbe, és azt mondja: „**Van-e, aki kér, hogy adjak neki? Van-e, aki bocsánatért esedezik, hogy megbocsássak neki? Van-e, aki fohászkodik hozzám, hogy teljesítsem az ő fohászát?**”.

Az összes tulajdonságában nem hasonlít egyetlen teremtményéhez sem, és egy teremtmény sem hasonlít Őhöz.

5) Az iszlám bizonyosságot tesz arról, hogy a Magasságos Allāhnak olyan áldott nevei vannak, amik tartalmazzák teljes tökéletességét. A nevei közül pl.: a Könyörületes (vagyis akinek a könyörülete átölel mindent), az Irgalmas (vagyis aki a szolgálai iránt irgalmat mutat), a Megbocsátó, a Hatalmas, a Kegyes, a Magasságos, az Erős, a mindenre Képes, a Nagy, a mindent Halló, a mindent Látó, a mindent Tudó, az Őrző, az Áldott.

6) Az iszlám bizonyosságot tesz arról, hogy a Mindenható és Magasságos Allāh nem szenved semmilyen hiányosságtól, sem pedig fogyatékoságtól. Távolság áll Tőle az alvás, a figyelmetlenség, az igazságtalanság, a fáradtság, a fukarság, a tehetetlenség és az összes olyan hiányos és fogyatékos tulajdonság, amik jellemzőek a teremtményekre.

7) Az iszlám bizonyosságot tesz arról, hogy csak a Magasságos Allāh érdemli meg az imádatot, mert Ő a tökéletes, és a teremtményeknek adományozó. A Magasságos Allāh arra teremtette a teremtményeket, hogy imádják Őt. Így a teremtményeknek van szükségük a Magasztos Allāhra, és nem fordítva. Ezért parancsolja meg az iszlám az őszinte hitű imádatot az Egyedüli Allāhnak, a teremtmények Urának való meghajláskor, leboruláskor, alázatkor, felmagasztaláskor, az Őrök való megemlékezéskor, és a Hozzá való fohászkodáskor.

8) Az iszlám bizonyosságot tesz arról, hogy a Magasságos Allāhnak nincsen társa az Ő Királyságában, nincsen segítője a dolgok intézésében. Nincs Hozzá hasonló az Ő neveiben és az Ő tulajdonságaiban. Nincs vetélytársa az Ő jogaiban. Ezért az iszlám szigorúan megtiltja, hogy teremtmények legyenek az imádat tárgyai. Megtiltja, hogy az emberek elhiggyék azt, hogy a Magasságos Allāhon kívül más ismeri a jövőt, vagy hogy valaki a Magasztos Allāhon kívül képes intézkedni a világmindenség dolgaiban. Az iszlám megtiltja azt, hogy valaki az imádatát ne a Magasságos Allāhnak szentelje. Megtiltja azt is, hogy valaki a Magasságos Allāhot valamely teremtményéhez hasonlítsa. Ezek mind tiltva vannak. Aki így cselekszik, az kitér az iszlámból.

III. fejezet: Tudnivalók a Prófétáról - Allāh dicsérje és üdvözítse -

1) A Magasságos Allāh az, aki Muhammad Próféta - 'Abdu-Llah fia, a Hásim családból, a Qureys törzsből - (Allāh dicsérje és üdvöztse) számára a Koránt és a Szunnát kinyilatkoztatta, hogy ezekkel kivezesse az embereket a hitetlenség sötét verméből az egyistenhit fényes napvilágára.

2) A muszlimok hisznek abban, hogy a Próféta (Allāh dicsérje és üdvöztse) eljövetele előtt fényes bizonyítékok és jóslatok jelezték az ő igaz küldött mivoltát. Ezek közé a jelek közé tartozik:

- Az előző küldöttek próféciája az ő eljöveteléről neveivel, tulajdonságaival, jeleivel. Az előző próféták arra hívták az embereket, hogy kövessék az ő hívó népét, amikor eljő. (Pl.: Ábrahám, Mózes, Jézus - béke legyen velük -.)
- Igaz küldött mivoltát bizonyítják a csodák, melyeknek igaz hírét rengetegen tanúsítják, és amiket a Magasságos Allāh segítségével tett meg (pl. a hold kettészakadása). A leghatalmasabb csodája a Korán, amellyel a Magasztos Allāh kihívta az összes teremtményt, hogy hozzanak a Koránhoz, vagy akárcsak egy verséhez is hasonlót. Eddig nem volt, és ezután sem lesz olyan ember vagy dzsinn, aki ezt a kihívást képes lenne teljesíteni, mert a Koránnak olyan tökéletes a kifejezése és jelentése. Meg azért is, mert maga ez a csoda képtelenné teszi a teremtményeket erre. Ez a Korán van mind a mai napig az emberek kezében. Nem lett belőle kivéve és hozzátéve. A XXI. században ugyanolyan aktuális, mint 14 évszázaddal ezelőtt. Az Ítélet Napjáig fog csodaként fennmaradni.
- Prófétsága igazságának bizonyítékai közé tartozik még az is, hogy Ő és néhány követője a Magasságos Allāh segítségével legyőzte az ő ellenségeit és ellenzőit, így néhány év alatt az iszlámot téve meg az Arab félsziget vallásává, ami még napjainkban is a leggyorsabban terjedő vallássá vált.

3) A muszlimok ismerik a Próféta (Allāh dicsérje és üdvöztse) külső és belső tulajdonságait. Azt például, hogy jó megjelenésű volt, rózsaszín bőrrű és az arca olyan szép volt, mint a hold. Nem volt sem túl alacsony, sem túl magas. Erős testalkatú volt. Erkölcileg feddhetetlen, a legtöbbet adakozó, jóságos. Nem volt fennhéjázó és közönséges. Nagyon szegénylős volt. Állandóan emlegette a Magasságos Allāh neveit. Nem beszélt feleslegesen. Sokat és hosszan imádkozott, segített a szegények, az árvák, az elhagyatottak dolgainak elintézésben, kielégítésében. Mindig az igazságtalanságot elszenvedett emberek mellé állt. Elutasította, ha az emberek tiszteletük jeléül felálltak neki, ha dicsőítették, vagy ha az őt megilletőnél magasabb rangra akarták emelni. Mindig említette, hogy ő a Magasságos Allāh szolgája és Küldötte. A próféták közül neki lesz a legtöbb követője. Az első lesz, aki az Ítélet Napján feltámad, és az első lesz, aki belép a Paradicsomba.

4) Az iszlám bizonyyságot tesz arról, hogy kötelessége minden muszlimnak elhinnie és elfogadnia a híreket, amiket a Próféta (Allāh dicsérje és üdvöztse) kapott; továbbá kötelessége engedelmeskednie az ő parancsainak, kerülnie kell a tiltott dolgokat, és követnie kell az ő cselekedeteit. Tilos az ő hírének ártani, őt szidni, vagy nevével viccelődni, mert ő egy próféta a Magasságos Allāh prófétái közül.

5) Az iszlám bizonyyságot tesz arról, hogy ő olyan ember, mint a többi, ezért tiltott az embereknek őt imádni, vagy fohászukban hozzá fordulni. Tiltott a Próféta (Allāh dicsérje és üdvöztse) túlzott felmagasztalása vagy dicsérete. Tiltott az ő sírját kegyhelynek vagy imahelynek tekinteni.

6) Az iszlám bizonyyságot tesz arról, hogy Mohammed (Allāh dicsérje és üdvöztse) a próféták közül az utolsó. Halálával megszakadt az isteni kinyilatkoztatások sorozata, ezért nem lehet utána sem küldött, sem próféta.

IV. fejezet: Tudnivalók az iszlám hittételekkel kapcsolatban

1) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy kötelező hinni a Magasságos Allāhban, az Ő Úrságában, és abban, hogy az imádat csak Őt illeti meg. El kell fogadni az Ő neveit és tulajdonságait. Imádatát társítás nélkül kötelező megtenni. El kell hinni, hogy Ő az összes teremtmény irányítója és mozgatója. Ő az eljövendők egyetlen tudója. Tiltja az iszlám azt, hogy a Magasságos Allāh mellett mást is imádjának, és az abban való hitet, hogy Rajta kívül létezik olyan teremtmény, aki képes elrendezni, irányítani a teremtményeket és az ő dolgaikat, vagy rajta kívül van olyan, aki ismeri a rejtett dolgokat. Úgyszintén tiltja azt is, hogy Őt akár egyetlen teremtményéhez is hasonlítsák.

2) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy hinni kell az angyalokban, hogy azok is teremtmények, akiket a Magasságos Allāh fényből teremtett. Nem tagadják a Magasztos Allāh parancsait. Aszerint cselekszenek, ahogy a Magasságos Allāh megparancsolta nekik. Azt, hogy hányan vannak, kizárólag a Magasságos Allāh tudja. Az iszlám kötelezi a muszlimokat, hogy higgyék mindazt, ami az angyalok neveiről, tulajdonságairól, különböző feladatairól a Koránban és a Szunnában le van írva. Megparancsolja az ő megbecsülésüket és tiszteletüket.

3) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy hinni kell az előző küldetésekben, és abban, hogy ezek is az égből lettek leküldve azért, hogy az egyistenhitet hirdessék, és ezzel az embereket a jó útra térítsék. De sajnos ezeket megmásították, eltorzították, kicserélték. Az iszlám törvénykezés („sarī‘a”) lejtvetelével az előző törvénykezés eltöröltetett. Minden embernek kötelező visszatérnie az iszlám vallásba.

4) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy hinni kell a Magasságos Allāh prófétáiban és küldötteiben, és abban, hogy ők a Magasztos Allāh szolgálói. A Magasságos Allāh kiválasztotta őket, hogy az Ő szavát és intését közvetítsék. Ezt ők a legtökéletesebben teljesítették a Magasságos Allāh vezetésével és segítségével. Az iszlám tiltja, hogy őket istenként, úrként, vagy a Magasztos Allāh gyermekeiként tekinssék. Emberek ők is. Nem őket kell imádni, és nem hozzájuk kell fohászcodni.

5) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy Jézus Mária fia (béke legyen velük). A Magasságos Allāh teremtette őt apa nélkül a szavával, hogy „legyél”, és ő lett. Ő egy ember az emberek közül, és a Magasságos Allāh küldötte, nem fia. Jézus magáról nem állította, hogy az lenne. A Magasztos Allāh felemelte magához. Nem ölték meg, nem feszítették keresztre. Az Ítélet Nap előtti utolsó időkben le fog jönni a földre, megöli a hamis messiást („Daddzsál”-t), eltöri a keresztet, és levágja a sertést.

6) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy hinni kell az Ítélet Napjában. Az Ítélet Napján a halottak feltámadnak poraikból, hogy a Magasságos Allāh elszámoltassa az embereket cselekedeteikről. A jót tevőt a Magasságos Allāh megjutalmazza jótetteiért, a rosszat cselekvők megkapják megfelelő büntetésüket. Megbocsát majd annak, akinek akar az egyistenhívők közül. A legnagyobb jutalom a Paradicsomba jutóknak az, hogy megláthatják Teremtőjüket, és a Magasságos Allāh rájuk teríti az Ő meglegedettségét.

7) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy hinni kell a Pokolban és a Paradicsomban. A Paradicsom az egyistenhívő istenfélők lakóhelye. A Magasságos Allāh a Paradicsomot a legjobb élvezetekkel töltötte meg, és a legtökéletesebb lakhellyé tette számukra. A Pokol pedig a hitetlen

engedetlenek lakóhelye. A legkegyetlenebb kínzásokban lesz ott részük. Az emberek különböző fokozatokban jutnak a Paradicsomba és a Pokolba aszerint, hogy ki, mit, hogyan cselekedett földi életében.

8) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy hinni kell a Sorsban és az eleve elrendelésben, amit a Magasságos Alláh rendelt el. Nem történhet semmi a létezésben, legyen az jó vagy rossz, hogy a Magasztos Alláh ne tudna róla, és ne az Ő akaratával történne. A Magasságos Alláh leírta a teremtmények sorsát egy könyvbe ötvenezer évvel azelőtt, hogy megteremtette volna az eget és a földet.

9) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy minden ember rendelkezik akarattal és választási lehetőséggel, hogy tudjon ítélni és választani a jó és a rossz, a jó és a gonosz között. Ezt a képességet a Magasságos Alláh adományozta az embereknek. A képesség a jó és a rossz közötti választásra, nem lépi túl a Magasságos Alláh mindent átfogó akaratát. Ellenkezőleg, az Ő kezében van az útmutatás és a tévútra vezetés, és minden, ami jó és rossz.

V. fejezet: Tudnivalók az iszlám alappilléreiről

1) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy a muszlimok számára a leghatalmasabb alappillér és a legelső kötelesség a bizonytságtétel arról, hogy nincs más jogosan imádott istenség a Magasságos Alláhon kívül, és Mohammed az Ő szolgája és Küldötte.

2) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy a muszlimoknak minden nap kötelező az ötszöri ima, ahogyan a Próféta (Alláh dicsérje és üdvözítse) megtette a nap meghatározott időszakaiban - éjjel és nappal -, és úgy, ahogyan azt ő végezte.

3) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy a muszlimoknak kötelező a böjtölés, ami önmegtartóztatást jelent az evéstől, ivástól, nemi érintkezéstől, a napfelkelte előtti világosságtól (hajnalhasadástól) napnyugtáig, évente egyszer a Ramadán hónapjában. (A Ramadán a Hold év egyik hónapja.)

4) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy a „zaka” (alamizna) kötelező. Ez a saját vagyon bizonyos százalékanak kiadását jelenti, meghatározott feltételek mellett. A vagyonos emberek adományozzák ezt a pénzt a szegényeknek és nélkülözőknek, hogy a muszlim társadalomban egyenlőséget teremtsenek. Az iszlám figyelembe vette azt, hogy ez az összeg ne jelentsen nagy terhet a vagyonosoknak, és mégis segítséget nyújtson a nélkülözőknek. A „zaka” arányairól és feltételeiről a Korán és a Szunna részletesen ír.

5) Az iszlám bizonytságot tesz arról, hogy kötelező a „haddzs” (zarándoklat). A zarándoklat a muszlim ember életében egyszer, a Mekkában lévő szent házhoz történik, amit egy meghatározott időben, egy meghatározott rituáléval kell elvégezni, aminek leírása a Koránban és a Szunnában található.

VI. fejezet: Tudnivalók arról, mit parancsol az iszlám, és mire hívja az embereket

- 1) Az iszlám megparancsolja a szülők tiszteletét, megbecsülését és a nekik való engedelmességet, amennyiben ez nem ütközik Isten parancsaival. Ezzel megköszönve az ő odaadásukat, szeretetüket.
- 2) Az iszlám megparancsolja a szomszéd megbecsülését, tiszteletét és megsegítését szükség esetén. Megparancsolja a családtagok, rokonok összetartását, látogatását. Mindez a társadalom épségben maradását segíti elő.
- 3) Az iszlám megparancsolja a szegények és rászorulóknak megsegítését. Buzdítja az embereket az árvák és özvegyek terheinek könnyítésére, az igazságtalanságot elszenvedett embereknek való igazságszolgáltatásra.
- 4) Az iszlám megparancsolja az embereknek, hogy igazságosan ítéelkezzenek az emberek között tettekben és szavakban. Buzdítja az embereket a jó erkölcsre, az optimizmusra, az emberek köszöntésére, a betegek látogatására, az elhunytak rokonainak való részvétnyilvánításra.
- 5) Az iszlám megparancsolja a házastársaknak a legjobb együttélést. Külön jogokat és kötelességeket ír elő a nőknek és férfiaknak, amik garantálják a folytonos és boldog házasságetet. Megparancsolja a gyermekekkel való figyelmes és odaadó törődést.
- 6) Felhívja az iszlám minden felelősséget betöltő ember figyelmét, hogy munkáját képessége szerint a legjobban teljesítse. Megparancsolja a tisztességet, becsületességet a munkában, az igazmondást a beszédben, az ígélet betartását, az embertársak jó tanácsokkal való ellátását.
- 7) Az iszlám felhívja az emberiség figyelmét az állatokkal való megfelelő törődésre, róluk való gondoskodásra, lakóhelyük megóvására.
- 8) Az iszlám felhívja az emberek figyelmét a környezettel való törődésre. Ez jelenti mind a vízforrások, a levegő és folyóvizek tisztaságának megóvását, mind az erdősítést. Ezzel együtt az egész föld tisztaságának és épségének megvédését is, mert mindnyájan ezen élünk.

VII. fejezet: Tudnivalók arról, hogy mit tilt, és mitől óv az iszlám

- 1) Az iszlám megtilt és elutasít mindenféle istentársítást a Magasságos Alláhhall, legyen az személy, tárgy vagy ideológia. Buzdítja az embereket a hitre a Magasztos Alláhban, és az Ő imádatára tettben és beszédben. Az iszlám tiltja, hogy a muszlimok higgyenek a mondákban, a varázslók és jóvendőmondók jóslataiban, és azt is, hogy ezeket felkeressék. Ezzel ellentétben buzdítja az embereket a tudományos és racionális gondolkodásra.
- 2) Az iszlám megtiltja az engedetlenséget a szülők felé, még akkor is, ha hitetlenek.
- 3) Az iszlám tiltja az ártatlan lelkek kioltását, és a bármilyen módon másoknak ártó igazságtalan bánásmódot.
- 4) Az iszlám megtiltja az igazságtalanság bármilyen formáját. Eltilt bármilyen csalás, hűtlenség, hazugság, hamis tanúskodás, elkövetésétől. Megparancsolja a tartózkodást a rossz erkölcsöktől.

5) Az iszlám tiltja a paráznalkodást, és minden olyan utat, amely efelé vezet. Ez az egyik legnagyobb tiltás. Tiltja a szeszesitalok fogyasztását, a kábítószer használatát. Ezek mind a társadalom bomlását eredményezik.

6) Az iszlám tiltja a vér, a sertés és a döggállatok húsnak fogyasztásától. Tiltja az uzorakamatot, az árvák pénzének elkobzását, felélését. Tiltja a szerencsejátékok minden formáját, ami nagyon sokat árt az embereknek, és megkeseríti életüket.

7) Az iszlám tiltja a lopást, a rablást, a „kenőpénz” adását, elfogadását és közvetítését. Tiltja az úton lévő embereknek való ártást.

8) Az iszlám tiltja az embereknek a pletykálkodást, a hamis vádaskodást, a rosszindulatú ármánykodást. Tiltja a verekedést, a káromkodást és a személyes sérelem okozását.

VIII. fejezet: Tudnivalók a nők helyzetéről az iszlámban

1) Az iszlám nagy becsben tartja a nőt, mint anya, feleség, lány vagy testvér. Felhívja a muszlimokat a nők megbecsülésére, óvására. Megtiltja, hogy kihasználják a nők gyengeségét, szépségét. Tiltja a nők megalázását, és az Istentől kapott jogaik megcsorbítását.

2) Az iszlám nem ad előnyt a férfinak a nővel szemben, és ez fordítva is igaz, ők egyenlők az iszlám törvénykezés szerint. Közülük a Magasságos Alláhnál az a jobb, aki jobban szolgálja Őt, és kerüli haragját.

3) A férfiak és a nők anatómiailag és élettanilag is különböznek egymástól. Éppen ezért néhány esetben, élethelyzetben más törvények szabályozzák a nők helyzetét (pl. a lelki és a testi megterheléstől mentesítve vannak, nincs katonai szolgálatuk, nem utazhatnak hosszan egyedül).

4) Az iszlám kötelezi a nőt a megfelelő öltözet viselésére, megkímélve őt attól, hogy kizárólag szépségéért figyeljenek rá, és ne lehessen célja, eszköze, útja a paráznalkodásnak, amit minden vallás megtilt.

Utóirat:

Ez csak egy vázlatos ismertető. Az iszlám ennél sokkal többet jelent. Ezért, ha felkeltettük érdeklődését, vegye fel a kapcsolatot a Magyarországi Muszlimok Egyházával:

Dar-Aszalam Mecset
Budapest, XI. ker., Bartók Béla út 29., Fsz. 5.
Tel.: 209-1795

Figyelmébe ajánljuk, hogy minden szombaton délután 15⁰⁰-17⁰⁰ óráig előadást tartunk az érdeklődők számára.

Önt is szeretettel várjuk.